

El kell háritani a Kelet és a Nyugat közti kereskedelem útjában álló akadályokat

— mondotta a külügyminiszterek nov. 14-i ülésén Molotov

Genf (MTI). A négy hatalom külügyminiszterének november 14-i ülésén a napirend harmadik pontját, a Kelet és a Nyugat közötti kapcsolatok kiépítésének kérdését vitatták meg. Az ülésen Pinay francia külügyminiszter elnökölt.

Az elnöklő francia külügyminiszter felszólalva, hangoztatta, hogy egyetért Molotov-val abban, hogy a napirend 3. pontjában elért eredményekről helyes lenne közös nyilatkozatot kiadni. Ezért előterjesztette javaslatát „A négy hatalom nyilatkozat-tervezetéről”.

E tervezethez, amely intézkedéseket javasol a kereskedelem szabadságának, a békés kereskedelmet gátló akadályok fokozatos felszámolásának, a szabadabb és a kölcsönös érdekeknek megfelelő érintkezés előmozdításának biztosítására, Macmillan angol és Dulles amerikai külügyminiszter is csatlakozott. Az előterjesztett francia javaslat nagyjából ugyanazoknak az intézkedéseknek fontosságát hangsúlyozza, amelyeket a három nyugati hatalom október 31-i tervezete is tartalmazott.

V. M. Molotov szovjet külügyminiszter felszólalásában hangsúlyozta: a szovjet küldöttség megvan győződve, hogy az előterjesztett javas-

latok megfelelnek a négy kormányfő irányelveinek. Fontosnak és szükségesnek tartja a Kelet és a Nyugat közötti kereskedelem előtti álló akadályok eltávolítását, amely esetben jelentősen tovább csökkene a nemzetközi feszültség.

Molotov ezután kijelentette, hogy a három nyugati hatalom javaslatai több ponton megkísérik a más államok belügyeibe való beavatkozást. E kísérletek nemcsak a törvények és rendeletek megváltoztatására irányulnak, hanem még a valuta árfolyamának módosítására is. Eppen ezért — mondotta Molotov — a Szovjetunió nem fogadhatja el tárgyalási alapot a nyugati javaslatokat. A nyugati külügyminiszterek azt állították, hogy a szovjet kormány igyekezett a szovjet népet elszigetelni a környező világtól, a külföldtől. A szovjet küldöttség megállapítja, hogy ezek a kijelentések nélkülöznek minden komoly alapot. Nem titkoljuk — mondotta a továbbiakban Molotov —, hogy a Szovjetunióban szó sem lehet olyan véleménynyilvánításról, „szabadságról”, amely a háborús propaganda és a népiellenes uszítás szolgálatában áll. Az ilyen „szabadság” nem felel meg a béke érdekeinek. Azzal sem érthetünk egyet, hogy „szabadságot biztosít-

sunk olyan tevékenységnek, amely aláásná a szocializmust építő államok lakosságának önmagába és vezetőibe vetett bizalmát. A demokrácia hívei nem hiszik el, hogy a Szabad Európa Rádió és hasonló intézmények valóban a szabadságot szolgálják. Minden tisztességes ember tudja, hogy az ilyen rádióadók háborúra uszítanak és tevékenységük összeegyeztethetetlen a béke magas eszményével.

Molotov felszólalása további részében a harmadik napirendi pont megvizsgálására kiküldött szakértők tárgyalásairól beszélt. E szakértőknek — mint ismeretes — nem sikerült megegyezniük és mint Molotov mondta — a külügyminisztereknek ezen az értekezleten meg kell állapodniuk a kapcsolatok kiépítésének legfontosabb alapelveiben. Javasolta: Dolgozzanak ki egyezménytervezetet a szovjet javaslatok alapján, vagy azon javaslatok figyelembevételével, amelyet Faure francia miniszterelnök ez év július 22-én terjesztett elő a négy kormányfő értekezletén. Beszédre befejezésekor Molotov rámutatott, hogy a szovjet küldöttség tanulmányozni fogja az előterjesztett francia javaslatot és a keddi ülés során nyilatkozik majd azokról.

Jól érzem magam a szövetkezetben

Beszélgetés egy új tsz-taggal

Sáros rögökkel borított dűlőn kell végigbuktácsolnunk, amíg elérjük a baktói Felszabadulás TSZ rizstelepet. Milyen bánatos is ilyenkor november derekán a határ! S menyire felvidítja egy-egy ide tévedt, a felhők közül félve előbújó napsugár... A rizsföldek kopáran ásitóznak: már mindenünnen behordták róluk a termést, egyetlen kis táblát kivéve, ahol most rakják kocsira a keresztet, s viszik a cséplőgéphez. Ide igyekszünk.

A pöfögő magyar traktorral meghajtott cséplőgép mellett, ahol házmagasságig, de legalább két ház hosszúságában emelkedik az elcséplés rizszalma, az új tsz-tagok egész kis csapatát találjuk. Mert a közelmúlt napokban valami tíz család kérte felvételét ebbe a jónévi, s egyre csalogatóbb eredményeket előző szövetkezetbe, amely a Felszabadulás nevet viseli. Közéjük tartozik az algyői Török András családja is. A családfő, a 48 éves Török András, aki

harmadmagával lépett a tsz-be,

éppen itt tevékenykedik a gépnél, s a váltásnál megragadjuk az alkalmat, hogy belépésének indokai felől érdeklődjünk.

Török András ötcsaládos ember. Két nagyobbik gyermeke már önállóan dolgozik, s elköltözött a szülői házból. A legkisebb — egy négyéves kisfiú otthon van betegeskedő édesanyjával; a tizenkilenc éves Ilona és a tizenöt éves László pedig apjukkal együtt dolgoznak immár egy hete új életük színhelyén, a Felszabadulás TSZ-ben. Tíz esztendővel ezelőtt Török András hat holdat kapott a Pallavicini örgróf Irma-majori földjéből. Ahogy most visszatekint az azóta eltelt időkre, reményekkel és csalódásokkal teli kemény küszködésnek látja ezt a tíz esztendőt. Mint mondja, a föld fele szikes, fele talajvízes volt, s ezért igen nehéz volt kihozni belőle valamit. Az idein is két hold búzavetése mindössze 930 kilogramm termést adott, s ahogyan már más években megtörtént, most is az a kilátás állt előtűnik, hogy pékítői kell a kenyertet beszerezniük, mert a tartozások lerovása és a vetőmag levonása után megmaradó rész nem fedezte a fejadagot.

Jóllehet csak néhány napja lépett be a termelőszövetkezetbe, Török András már

hosszabb idő óta kereste

az egyéni gazdaságból kivezető utat. Mert azt belátta, hogy ez a föld, amelyet a maga szűkös eszközeivel és korlátolt erejével nem tud kielégítően megmunkálni, nem jelent számára jövőt. Mint-hogy kocsija, s két lova volt, már hosszabb idő óta azzal egészítette ki, jövedelmét,

hogy fogatával eljár dolgozni. De az idén tavasszal már a lovak takarmányozását sem bírta, s ezért túladott a fogaton. Ettől kezdve a nagyfal állami célgazdaságban dolgozott mint fogatós, előbb teljesítménybérben, utóbb 1140 forintos hávi fizetéssel. Meg is lett volna elégedve ezzel a munkájával, ha nem tudta volna, hogy neki földje is van, azzal szemben is vannak kötelezettségei, s ez a kétfelé való dolgozás sokkal farsztabb, mint amennyire jövedelmező, hiszen az egyik lerontja a másik eredményét. Ekkor kezdett a szövetkezet iránt érdeklődni.

Ma már így beszél: „Többet ért volna, ha ezelőtt három évvel belépek... — És ezt 4 napi tapasztalat után mondja. Mivel ismerkedett meg ez alatt a négy nap alatt? Először is: a munka-és kereseti lehetőségekkel. Harmadmagával

az első három napon

tíz munkaegységet szerzett; őt a rizscséplésnél, a két gyermek pedig a cukorrépa-felszedésnél. És mennyit ér ez a tíz munkaegység? Hírlék, hogy pénzértékre átszámítva a zárszámadáskor 40 forintot fogtak munkaegységként fizetni. De, ha a szabadpiaci árakat vesszük alapul, ez a negyven forintos érték 60—70-re, vagy még többre is felmegy. »Hej, ha legalább tavaly beléptem volna! — sóhajt föl Török András. S nem ok nélkül. Mert, ha harmadmagával ebben az évben 800 munkaegységet szerzett volna, jövedelmük csak a közösből jóval

felmúltna a harmincezer forintot. »Azt mondják, hogy egy jól dolgozó szövetkezeti tag havi jövedelme felmegy kétezer forintra is! — töpreng tovább Török András, s ebben a töprengésben hallgatolag annak elismerése is benne foglaltatik, hogy az egyéni parcellán ezzel a jövedellel sem lehetne versenyezni.

De megismerkedett Török András a szövetkezeti segítő-készségével is. A Török-család ugyanis — mint már említettük — kenyér-gondokkal küzd, s ime a

a tsz vezetősége már az első napokban felajánlotta,

hogy amíg a maga lábára nem tud állni a család, átmenetileg kisegíti ezekből a gondokból, Török András voltaképpen röstell, hogy amikor még jóformán nincs a tsz-ben (felvételükre csak a közeli napokban határoz a közgyűlés), máris ilyen támogatásra szorul. De ugyanakkor jólesik neki, hogy rátalált arra a közösből, amely nem hagyja őt egyedül birkózni gondjaival. Buzgalma mutatja, hogy munkájával már most is igyekszik igazolni az előlegezett bizalmat. Ahogy elbúcsúznak tőle, a reményt látjuk felcsillanni szemében: »talán most már hamarosan más, jobb életre teszünk szert...« És még utánunk szól: »Elhíthetik az elvtársak, én most már sokkal, de sokkal nyugodtabb vagyok. Úgy érzem magam, mint aki megérkezett.«

(— e —)

Gyümölcsöznek a szovjet tapasztalatok Szeged üzemeiben

Szeretett, szabad hazánk életében, munkájában mindenütt gazdagon gyümölcsöznek a szovjet módszerek és tapasztalatok. Így van ez a szegedi gyárakban folyó mindennapi alkotó munkában is. A szovjet tapasztalatok, eljárások jelentőségéről és eredményeiről — e rövid írás keretében — csak néhány képet lehet adni, de azok is fényesen visszatükrözik azok hasznosságát, nagy gazdasági eredményeit. A szovjet termelési tapasztalatok, eljárások Szeged gyáraiban a felszabadult évek során nagyban előrevitték a termelést, a szocialista építést, a dolgozó ember élete jobbátételének ügyét.

Számos szovjet mozgalom terjedt és vert kitéphetetlen gyökereket. Ezekre a mozgalmakra nagy gondot kell fordítani az üzemekben. A munkamódszer-átadás szovjet Kovaljov-mozgalma városunk üzemeiben nem egy munkást segítette ahhoz, hogy megjavítsa termelését és így többet is keressen.

Munkamódszer-átadók adják át tapasztalataikat a Szegedi Kenderfonógyárban és másutt. A segítés után a tanítványoknál mindig van eredmény. A Kenderfonógyárban például Árva Ferencné munkamódszer-átadó megtanította a munka végzésének legjobb módjára Almosdi Erzsébetet is. A gyárban a Kovaljov-mozgalom keretében a helyes munkafogásokat és módszereket filmre is vették és úgy is biztosították azok tanulmányozását. Ma már a Kenderfonógyár előfónodájában, gillfónodájában a szárazfónodában és a többi üzemrészekben a Kovaljov-mozgalomban létrehozták a munka leghevesebb és leacélvezetőbb formáit: aszerint dolgoznak arra tanítanak minden munkást.

A Sztáhanov-mozgalom üzemeinkben nagy sikereket tekinthet vissza és általános gyakorlattá vált. Az üzemekben a Nazarova-mozgalomban szocialista megőrzésre veszik át gépeiket a munkások. A jól gondozott géppel könnyebb dolgozni és jobb eredményeket lehet elérni.

A szovjet technika alkalmazása termelékenyebb, minőségileg jobb és olcsóbb munkát jelent. A Szegedi Textilművekben nemrégiben átalakították a nyújtógépet, hogy alkalmazhassák a szovjet Arisz-

tov-féle eljárást. Ezzel a módszerrel — amelyet már minden nyújtógépnél használnak — jelentősen megjavították a fonál minőségét, egyenletesebbé tették azt, s így a munka is termelékenyebb lehet.

A Textilművekben nagy gondot fordítanak a szovjet Burevesztyinik-mozgalomra, amely gépenként vizsgálja a termelékenységet és az anyagtakarékosságot; az önköltség e két döntő tényezőjét.

A mozgalmak nagy a szerepe abban, hogy a Textilművek a november 7. tiszteletére folyó forradalmi műszak négy napja alatt 2100 kiló anyagot takarított meg. Ebből a megtakarított anyagból több mint öt és félezer férfiinghez elegendő fonalat lehet gyártani. A gyűrűsfonók közül egy hónap alatt például Modrocki Jánosné 250 forinttal, Fehér Etel pedig 240 forinttal csökkentette gépenél az önköltséget. Ismert, de azért nem árt és kell is emlékezni arra, hogy a Textilművek — Közép-Európa egyik legkorszerűbb textilüzeme — gépeit a Szovjetuniótól kaptuk, s működése megteremtése a baráti szovjet nép segítségének köszönhető. A gyár építésének

munkájában résztvevők — köztük Zombori Zoltán, a fonoda vezetője is — jól emlékeznek arra, hogy a gépek beállításánál és üzemeltetésénél milyen segítséget adott Andrej Timofejevics elvtárs, szovjet főszereplő.

A szovjet technikát, műszaki kultúrát alkalmazták a Szegedi Szalámigyárban is.

A szovjet élelmiszeripari üzemekben szerzett tapasztalatok nyomában teremtdött meg a Szalámigyárban a kondicionáló berendezés, amely a szalámikészítés folyamatában, a száritásnál, a raktározásnál mindig a legmegfelelőbb hőmérsékletet biztosítja.

Ezzel a szalámiszárítás függetlenítve lett az időjárás szépségeitől. A berendezés hozzájárult ahhoz, hogy megszűnjék a szalámikészítés időnyellege. Főképp az élelmiszeripari üzemekben honosodott meg a Vorosin-mozgalom, amely az üzemen belüli példás tisztaságot, rendet célozza.

A szovjet technikát, gyártási és termelési eljárásokat tanulmányozni, a helyi viszonyoknak megfelelően alkalmazni egyenlő az előrehaladással. Haszná eredményesebb munkában, a közjólét további javulásában mutatkozik.

5. Még sok mindent akart kiáltani, de Apa újra köhögött s olyan erősen, hogy elhallgatott. — Reszketett Pista az indulattól, de belül valami sajgott ütögette fejét. Az ónvád, Kínzóan, utálatosan, mint a féreg. Éjszakánként sokszor érezte ezt a férget.

S ilyenkor éjjel fáradt, ködös agyában soha nem erjedt elhatározó gondolat, soha nem állt meg önmagával szemben, hogy szemügyre vegye saját magát. Valami elszórt áradatba került, mentegette magát, amiért a társadalom okolta.

Mint minden fiatal, tele volt erővel, de lába alól úgy vélte, kirántották a talajt. Ki ellen kiabáljon? Úgy találta, hogy a fiatalokkal elbántak, a beigért szép élet egyelőre sehoh sincs.

Könnyen ment a tanulás, nem ismerte Horthyék indexét a bőrén, mely elrekesztette a proletárokat a tudás elől. Lépten-nyomon látta, hogy a fiatal emberek fontos pozícióban vannak. Miért nem ő is?

Vincenzo Andriás: Tékony ifjúság

irodalom, tudomány, a Föld élete, az egész világmindenség s az ember bonyolult lelkeség és a mindennapi élet millió szép villódzása csak az ő tudatában épült annyira széppé. Elbódította a tudás, mely egyszerre rohang rá és mely után nem következtek tettek.

Lassan álmódzó lett. Órákig elhevert a sezlonon és építgette terveit. Az álmódzás pedig, ha nem követik tettek, olyan, mint a pióca, csak vért szív.

Kiegyensúlyozatlan is volt. Lassan erő lélek, akinek nem voltak komoly, megfontolt barátai, s a szerelmet egy hitvány nőtől tanulta, aki azóta a kórházat is megjártta. — Nem tisztelte a nőket, akik pedig hősiesszen küzdenek és férfiterő munkát végeznek, s Anyát olyannak vette, mint egy köteles jószágot, mellyel ez a kis épület véglegesen föl van ruházva, Kicsit keményszívú is volt ifiabb

habok a sziklára zúdultak s a vízen valami lehangelő szürkeség honolt. Mint a végtelen. Ezt a képet sokszor elnézte a fiú, mindig melankóliával töltötte meg.

Most is ráesett pillantása és megint érezte, hogy élete olyan, mint egy szeg, melyet bevettek valami selejt deszkába s aztán közömbösen félredobták. — Kedvetlenül nézett szét, utálta ezt a szövetet. Az egyetlen nagy szőnyegdarabot, bordós virágaival, melyen négykézláb csúszkált egykor. A középben álló vastaglábu asztalt, a négy székkel, a két sarokban az ágyakat, melyben ők alszanak. Ő bezeg egy régi kanyapén kénytelen aludni, melyről lelog a lába. A másik szobában más a helyzet. Apa csinált Gizának fehér ágyat, csinos szekrényt. Mindig igazságon osztotta meg pénzét gyerekei között s amennyire berúgta a fiú tanulása, annyit kapott a lány is. S a szekrényben lassan, de biztosan szaporodott a kelengyébe való. (Mert Giza azt tartotta, hogy spórolni kell.) Micsoda kicsinyes itt minden, menynyire utálatos itt az élet!

A fiú máskor kétségbeesetten menekült hazulról, de most nincs hova. Már ifjé felé jár. Anya már ágyazhatna.

(Folytatjuk.)